

До дѣ сме стигнали?

Никой не ще откаже, че нашия народъ въ прѣмиали-тѣ 10—20 години е направилъ добъръ успехъ въ науката. Ние можемъ праведно да са похвалимъ, че народъ-тѣ доста са събудилъ за да търси наука и пътение. Това е явно всѣкому.

Но, право да говоримъ, ние не бива да са лъжемъ въ това нѣщо, и да кажемъ че всичко въ народния ни напрѣдъкъ отива добъръ. Не бива да мълчимъ кога-то има шѣкой неприятни страхици въ народния ни вѣрвѣжъ, а трѣбва явно и ясно да си казваме недостатъци-тѣ за да могатъ да са поправятъ, колко-то е възможно по-скоро.

Ние сме напрѣдили и напрѣдваме повече-то въ вѣнкашъ видъ. Отъ вѣнъ да ни глѣда човѣкъ, ние сме единъ доста образованъ народъ. Цивилизацията лесно са види по тѣла-та ни и въ политики-тѣ ни; но, право да си кажемъ, вѣтрѣшио и здраво учение и практическо знание май рѣдко са намѣрва между наасъ. Въ всички-тѣ ни градове наши-тѣ господжи и господжици въ дрѣхи-тѣ си не могатъ да различи отъ най-образованите людие на свѣта. Фустане, малакове, капелини и пр.—всичко представлява една благородна и образована госпджа. Нѣ жално-то е че деветдесетъ и деветъ на стотѣхъ сѫ само прости кукли. Всичко-то учение и образование е само въ дрѣхи-тѣ. Нека ни простять наши-тѣ господжи и господжици, ако това имъ са види строгично, защо-то ние говоримъ за обща полза. Казахъ, че не бива да са лъжемъ. Т旣 е и съ илжкии полъ. Щомъ са облече иѣкой младежъ въ френски дрѣхи, той вече е въ число-то на учени-тѣ и контета-та. Дали има здраво учение или не, това не са гледа твър-